

deel van het ringnummer afgelezen). In juli en augustus zitten vaak tientallen Visdieven in de haven van Lauwersoog. Vaak rusten ze op een reling en kunnen ze vanuit de auto tot zeer dichtbij benaderd worden. Er zijn hier ook geringde Visdieven gezien die in Spanje, België, Denemarken, Zweden en Noorwegen zijn geringd.

Zwarte Stern *Chlidonias niger*

[ARNHEM H 228.997] Geringd door Jan van der Winden op 8 september 2006 als na 2e kj. op het eiland De Kreupel in het IJsselmeer voor de kust van Enkhuizen. Op dit eiland slapen tijdens de zomermaanden duizenden Zwarte Sterns. Op 5 augustus 2008 zat een geringde Zwarte Stern in de haven van Lauwersoog en het lukte Derick Hiemstra de complete inscriptie van de metalen ring met de telescoop af te lezen.

Op de Waddenzee worden in augustus regelmatig naar het westen vliegende Zwarte Sterns gezien. De aflezing bevestigt het vermoeden dat ze inderdaad naar het IJsselmeer vliegen.

Turkse Tortel *Streptopelia decaocto*

[ARNHEM 3.561.766] Geringd als na 1e kj. door Klaas Koopman in Leek op 23 maart 2001. Op 6 september 2008 zat deze Turkse Tortel in de tuin van René Oosterhuis in Leek en hij kon de ring aflezen. De vogel werd hier ook gezien op 11, 12, 14 en 18 september. Daarvoor en daarna is hij hier nooit meer gezien, terwijl René iedere dag goed in zijn tuin uitkijkt naar geringde vogels, vooral naar de door hem zelf gekleurringde Huismussen. Deze Turkse Tortel is zeker al acht jaar oud en een van de weinige terugmeldingen in de provincie.

In memoriam

Anne van Dijk

6 maart 1956 – 22 maart 2009

Op 22 maart is Anne van Dijk plotseling overleden aan een hartstilstand. Anne was in de Groningse vogelwereld een goede bekende. Op zijn vaste plek op de telpost in de Eemshaven kon je altijd even terecht bij Anne voor een praatje. Zijn gedreven liefde voor de natuur en in het bijzonder de vogels werkte altijd aanstekelijk. Ook heeft Anne enkele jaren in de redactie van *De Grauwe Gors* gezeten waar hij zich vooral bezighield met de waarnemingenrubriek. In die tijd, ik geloof tussen 1991 en 1994 ben ik als bestuurslid menigmaal bij hem thuis geweest. De dingen die ik mij nog van die tijd weet te herinneren waren de mooie verhalen over bijzondere waarnemingen, de Staartmezen die iedere keer als ik daar was voor zijn ramen spinnetjes vingen en het glaasje

FOTO: ERIC KOOPS

beerenburg aan het eind van de avond. Ook in het veld kwam je Anne geregeld tegen. Of dit nu in de Lauwersmeer was, op Texel of in Falsterbo, altijd leerde hij mij wel iets bij over vogels. Anne was altijd scherp in het herkennen van geluiden en dit leverde bij de telpost vaak leuke waarnemingen op. Ook als hij aan het werk was, kon hij het

niet nalaten om toch nog even een mooie Dwerggors te ontdekken in die ene boom voor zijn raam. Anne, en ik weet dat ik dit namens velen schrijf, we zullen je verschrikkelijk missen.

Namens het bestuur van Avifauna Groningen, Ronald Nuiver.

Anne is er niet meer, een onbegrijpelijke gedachte voor me. In 1988 leerde ik Anne kennen als fanatieke vogelaar en in de 21 jaren die volgden heb ik vele uitstapjes met hem gemaakt. Eerst als collega-vogelaar en in de jaren daarna als vriend. Anne was een geliefd man, niet voor niets had hij een groep (vogel)vrienden waar hij veel mee optrok.

De vele vogeltochten naar onder andere de Eemshaven, de Carel Coenraadpolder en de Lauwersmeer in de beginjaren herinner ik me nog goed. Hangend in het stuur van zijn bruine Opel Kadett rolde Anne zijn sigaretjes, vaak tot ongenoegen van de meerijders. Een ongeluk leek namelijk nooit ver weg. Pech met zijn auto's hoorde ook bij Anne. Normaal gesproken zou ik me daar vreselijk aan ergeren, maar bij Anne werd dat steeds minder.

Met Anne op pad was altijd leuk. De thermoskan met koffie, zijn notitieboekje, zijn fanatisme en zijn karakteristieke glimlach. De weekendjes vogelen op Texel, Terschelling en Falsterbo waren onvergetelijk. Vroeg op (voor Anne nooit een probleem), koffie, chips, biertje, beerenburg, chili con carne. Tijdens een weekendje Rottumeroog vorig jaar stonden we als vrienden samen naar de opkomende zon te kijken. Onvergetelijk. Plaat en Oog, je praatte erover alsof het jouw eilanden waren.

Anne en de Eemshaven. Bijna onafscheidelijk. Trektellen op de dijk was een passie voor hem, tot groot genoegen van de vaste groep tellers. Kwam er een leuke soort langs, dan vertelde hij het verhaal vaak meer dan één keer. Prachtig! Anne was een fanatieke teller, maar was ook altijd in voor een praatje. Ik vond het heerlijk om

er te vogelen, maar ook om even met Anne bij te kletsen. In de jaren dat we er zonder vergunning nog mochten komen, was zijn zichtbare glimlach voor mij al voldoende om de dag goed te beginnen.

Hij was ook fanatiek bezig met zijn Groninger soortenlijst. Anne kwam tot 340 soorten, samen met Harm-Jan op plaats vier. Hij vertelde me dat hij zo graag Emo, Bert en Martin nog eens wilde verslaan, maar hij had wel in de gaten dat dat heel moeilijk zou worden.

De laatste jaren heb ik Anne nog beter leren kennen en tijdens de vele avonden samen hebben we heel wat besproken, geroddeld en plannen gemaakt. De discussie over een nieuwe 'big day', om ons record (samen met Martin en Henk) ooit nog eens te verbeteren in onze provincie, kwam elk voorjaar langs. Ook dit jaar weer. Hopelijk blijft het record van 159 soorten uit 1993 (!) nog héél lang staan.

We zullen verder moeten zonder Anne. Een onbegrijpelijke gedachte. Ik wens mijn lieve vriendin Jettie, Mathijn, Remco, Tom, Bouke en de rest van de familie heel veel sterkte toe de komende tijd.

Eric Koops